

Andreas (André) Maarschalkerweerd is geboren op 5 april 1919 in Utrecht. Hij was de zoon van Carolus Cornelis Maarschalkerweerd en Johanna Maria Bosman.

André was tussen 1932 en 1934 scout van de St. Nicolaasgroep in Utrecht. De groep werd op 6 december 1929 opgericht door hopman H.A. Bruna en aalmoezenier Koelman en was verbonden aan de St. Nicolaas parochie. De groep werd in 1930 kerkelijk en koninklijk goedgekeurd.

Hij trouwde op 31 januari 1940 in Utrecht met Gerarda Bernarda Koopman en nam dienst in het KNIL in Nederlands Indië. Hij werd sergeant monteur bij de militaire luchtvaart.

Op 4 april 1942 werd in Canberra, Australië het No. 18 (Netherlands East Indies) Squadron RAAF opgericht op de RAAF-vliegbasis Fairbairn. Het merendeel van het vliegend personeel was Nederlander, terwijl het grondpersoneel overwegend Australisch was. Vanuit deze plaats opereerde het squadron tot eind 1942. Hoewel het squadron nog niet compleet was zette de RAAF de Nederlandse manschappen al snel in. Met succes voerden ze vluchten uit ter bescherming van de Australische koopvaardij. Eind 1942 wordt het squadron verplaatst naar het vliegveld MacDonald bij Darwin. Vanuit deze plaats in Noordwest-Australië, die dicht bij het strijdtonel was gelegen, kon het squadron eenvoudiger worden ingezet. Het squadron werd nu met de aankomst van meer RAAF-personeel op volle sterkte gebracht en bestond uit 40 officieren en 210 manschappen van de ML-KNIL en 8 officieren en 300 manschappen van de RAAF. In januari 1943 was het squadron operationeel en werden de eerste vluchten uitgevoerd

Ook André kwam hier terecht en nam deel aan de operaties. Hij kwam om op 5 februari 1943 toen zijn toestel, een Mitchell N5-132, tijdens een nachtstart op het vliegveld MacDonald neerstortte en in brand vloog. Ze zouden vertrekken voor een bombardement op Dili.

André is bijgezet op het Nederlands ereveld Menteng Pulo in Jakarta. Zijn naam staat op het 'Gedenkteken Luchtvaardigen' in Soesterberg.

Meer informatie

[Geboorte Andreas Maarschalkerweerd op 5 april 1919 te Utrecht » Open Archieven](#)
[Marriage Andreas Maarschalkerweerd & Carolus Cornelis Maarschalkerweerd & Johanna Maria Bosman & Gerarda Bernarda Koopman & Gijsbertus Wilhelmus Koopman & Cornelia Theodora van de Wijngaard on January 31, 1940 in Utrecht, province Utrecht \(Netherlands\) » Open Archives](#)

[Andreas Maarschalkerweerd \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)

Kroniek 1929-1959 van de St.Nicolaasgroep – Utrecht

[Soesterberg, 'Gedenkteken Luchtvaardigen' - Nationaal Comité 4 en 5 mei : Nationaal Comité 4 en 5 mei](#)
[Squadron 18 Nei. Squadron 18 NEI ML-KNIL. 1 Abeleven, Geert Frederik Utrecht Sgt ML Knil a/b N PDF Gratis download \(docplayer.nl\)](#)
[MacDonald Airfield - Wikipedia](#)
[No. 18 \(Netherlands East Indies\) Squadron - Wikipedia](#)

Overgenomen uit 'De Trapper' van november 1949
 bij het twintigjarig bestaan

Ter herdenking

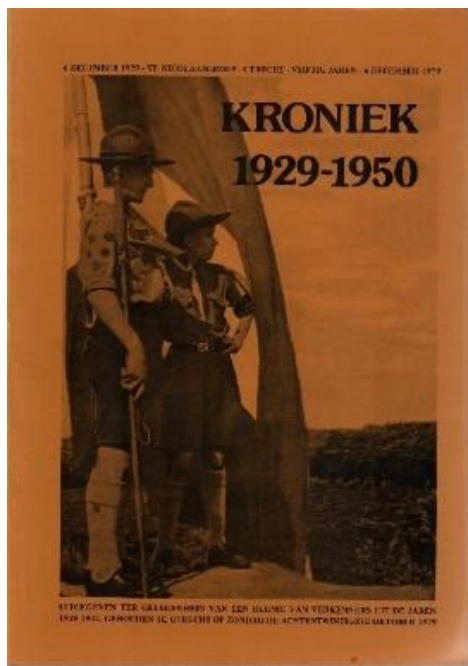
De herdenking van ons 20-jarig bestaan zou niet volledig zijn, als wij niet ook in herinnering brachten diegenen die reeds het einde van hun aardse levensspoor hebben bereikt. De plicht van dankbaarheid gebiedt om te memoreren dat twee mensen, die veel voor onze groep hebben gedaan tot een beter leven zijn overgegaan.

Op de eerste plaats de heer van Maarschalkerweerd, die gedurende een groot aantal jaren een uitnemend lid van onze groepscommissie is geweest en uit dien hoofde heel veel voor ons heeft gedaan. Het was in 1938. De gehele groep heeft hem naar zijn laatste rustplaats begeleid. Wij zijn er van overtuigd dat God hem beloond heeft voor hetgeen hij in het aardse leven heeft gedaan. Hij was een goed en braaf huisvader.

Verleden jaar overleed Akela Heins die in de vooroorlogse jaren de horde heeft geleid. Ze was in de oorlog gehuwd en moeder van twee jongetjes toen God haar riep. Wij bewaren een buitengewoon prettige herinnering aan haar opgewekt karakter en haar liefde voor de welpen.

Een oud-verkenner uit de jaren 1932-1934 is in dienst van het vaderland gevallen, n.l. André van Maarschalkerweerd. Het was een fijne mede-broeder, die enkele jaren in onze troep het spoor heeft gevolgd. Toen het vaderland riep, is hij op het veld van eer in Indië gevallen. Bij onze feestelijke herdenking past ook een gebed voor hen die ons met het teken van het geloof zijn voorgedaan. Dat zij rusten in vrede.

Hopman Böhm

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.